

בשולי מאמרו של מ' כסלו

ברצוני להאיר הארה בקשר למאמרו של מ' כסלו (מ' כסלו, ציד ציפורים, מקלות דבק והערף הדביק - ריאליה ומקורות, **על אתר א' עמ' 7-20**), בעניין איסור הצייד במקורות. מצ"ב תשובה שהודפסה לאחרונה בשו"ת **במראה הבזק** חלק ב' (עמ' 82), באישורו של מרן הגר"ש ישראל זצ"ל, בעניין השתתפות במסע פרסום ל"ספורנו" הצייד:

לימה, פרו

אייר תשנ"א

"ספורט" הצייד

שאלה:

משרד פרסום השייך לאדם בקהילתי, נתבקש להכין מסע-פרסום למסעות ציד. היש מניעה מדין צער בעלי חיים?

תשובה:

יש להבחין בין ציד שמטרתו שימוש בחיות הנצודות, לבין ציד לשם ספורט ושעשוע. כמו כן יש להבחין בין ציד שבו ניצוד בעל החיים תוך הריגתו המיידית, לבין תפיסתו כשעודנו בחיותו.

ציד למטרות שימוש בבעלי החיים הניצודים - מותר, כגון שחיטה לצורך אכילת בשרם (בטהורים) או להנאת עורם וכדומה, והדבר מותר גם כשהוא נעשה לשם מכירה למפעלים או לכל המעוניין¹. ואף על פי שבתפיסת בעלי חיים בחיותם יש משום צער בעלי חיים, אין בכך איסור כשזה נעשה לצורך ושימוש בני אדם².

¹ מסקנת שו"ת **נודע ביהודה** (מהד' תנינא) יו"ד סי' י'

² רמ"א בשרי"ע אבן העזר סוף סי' ה': "ואף שהעולם נוהג להימנע ממריטת נוצות האווזים משום אכזריות, מכל מקום, להלכתא מותר כשהצורך הוא ממשי".

הוצאת תבונות מכללת הרצוג

אולם "ספורט" הציד, ההופך את הציד למטרה כשלעצמה - הינו דבר פסול המביא לאכזריות, שכך היתה דרכם של נמרוד ושל עשו; ואין ליטול חלק בדבר, משום שיש איסור של בל תשחית³ ולעיתים אף צער בעלי חיים⁴, ומה גם שיש בכך אף משום הרפתקנות וסיכון עצמו שלא לצורך⁵.

על כן אין להשתתף במסע פרסומת המעודד את "ספורט" הציד.

3 חולין ז' ע"ב, במעשה דרבי ורבי פנחס בן יאיר, שהריגת הפרדות הלבנות של רבי הינה בבל תשחית.
4 כשאינו ממיתה מיד עם צידתה. כך משמע מן הגמרא שם, שרק באופן זה של עקירת הפרסות יש איסור צער בעלי חיים; ועיין גם בשו"ת **נודע ביהודה** (מהד' תניינא) יו"ד סי' ס"ג.
5 שו"ת **נודע ביהודה** (מהד' תניינא, שם); וראה גם תחומין כרך א' עמ' 336.

על אתר ב (תמוז תשנ"ו)

150